ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ .1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι'- ΑΡ. 10-274

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
{Στοά Πεσμαζόγλου}

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ Δ' ΤΟΜΟΣ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ
5
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1935
Ἀν. ἡλίου 5.34'—Δύσις 7.27'
Προεόρτια Μεταμορφώσεως
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 30.7, ἐλ. 19.0
Ὑγρ. ὀλίγη-μετρία. Ἄνεμοι μέτρ.
Θάλασσα σχ. γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.3

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΙΣ

Πρωϊνὴ βενιζελικὴ ἐφημερὶς παρετήρει χθὲς ἐμφαντικῶς ὅτι κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ καταργήσῃ τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον ὡς οὐσιαστικὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ εἶχε σημασίαν, ἐὰν εἶχε δηλωθῆ παρὰ τοῦ Βενιζέλου μόνον, μετὰ τὴν κατάπνιξιν τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος καὶ ὅταν ἐγκατέλειψε νύκτωρ τὴν Κρήτην σπεύδων πρὸς ξένα ἐδάφη, ὅτι τοῦ λοιποῦ ἐγκαταλείπει ὁριστικῶς τὴν ἐνεργὸν πολιτικήν. Ἡ παλινῳδία ἐγκειται εἰς τὴν φύσιν αὐτὴν τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὅ,τι τὸν χαρακτηρίζει ἰδιαίτατα εἶνε ἀσφαλῶς ἡ ἀθέτησις ὅρκων, ὑποσχέσεων, δηλώσεων. Τὸ πρᾶγμα, ὅμως, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴν ἐνδιαφέρῃ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀντιλήψεων καὶ γνωμῶν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνδεσάντων τὰς πολιτικὰς τύχας των κομματιδίων καὶ ὁμίλων. Εἴμεθα δὲ ὑποχρεωμένοι νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὑφίσταται πράγματι ἀντίθεσις μεταξὺ λόγων καὶ πράξεων τῶν φιλελευθέρων ἀρχηγῶν καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συμπραττόντων.

Οὕτως, ἐνῷ ὅταν ἐδικάζοντο ἐνώπιον τοῦ ἐκτάκτου Στρατοδικείου, οἱ βενιζελικοὶ ἀρχηγοὶ ἠμιλῶντο νὰ ἐμφανισθῇ ἕκαστος ὡς λίαν μεμακρυσμένος ψυχικῶς τοῦ τεθέντος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κινήματος Ἐλευθερίου Βενιζέλου, μόλις ἐκανόνισαν κατ' εὐχὴν τὰ καθ' ἑαυτοὺς, ἔσπευσαν νὰ ἐπικοινωνήσουν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, μὲ τὸν εἰς Παρισίους καταφυγόντα ἀρχηγόν των, τοῦτο δὲ ἔπραξε καὶ ὁ φιλελεύθερος Τύπος. Δὲν ὑπάρχει δὲ καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐπικοινωνία αὐτὴ ἀποβλέπει εἰς τὴν λῆψιν ὁδηγιῶν καὶ κατευθύνσεων. Ἡ βεβαιότης αὐτὴ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξουδετερωθῇ μὲ τὴν δημοσίευσιν, πρό τινων ἡμερῶν, περικοπῆς μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ Βενιζέλου, δι' ἧς οὗτος ἐδήλου ὅτι εὑρίσκει ἐπιτυχῆ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Σοφούλη ὡς ἡγέτου τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ἀλλ' ὁ κ. Σοφούλης ἐπεσκέφθη καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καὶ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἐν τῇ δεδηλωμένῃ ἰδιότητι τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ ὡς τοιοῦτος ἠκούσθη παρ' ἀμφοτέρων. Εἶνε δὲ προφανὲς ὅτι «ἀρχηγὸς» δὲν σημαίνει ἁπλοῦς τοποτηρητὴς, ὡς φαίνονται νὰ θεωροῦν τὸν κ. Σοφούλην οἱ βεβαιοῦντες ὅτι κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ καταργήσῃ τὸν Βενιζέλον ἀπὸ τὴν οὐσιαστικὴν ἀρχηγίαν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, διότι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ κόμμα τοῦτο, ἐξακολουθοῦν ν' ἀναγνωρίζῃ ὡς πραγματικὸν ἀρχηγόν του τὸν ἡγηθέντα τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος, θὰ ἔθετεν ἑαυτὸ εἰς πολὺ δύσκολον θέσιν καὶ ἀπὸ νομικῆς ἀκόμη ἀπόψεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε ἀνάγκη νὰ διευκρινισθῇ ταχέως. Καὶ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει καθόλου τί ἐπ' αὐτοῦ φρονεῖ, ἢ λέγει, ἢ δὲν λέγει ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος. Εἶνε, ὅμως, ἐπάναγκες νὰ γνωσθῇ τί λέγουν οἱ φιλελεύθεροι, οἱ ἐξακολουθοῦντες νὰ πολιτεύωνται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐὰν θεωροῦν τὸν κ. Σοφούλην πραγματικὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματός των, εὑρίσκονται ἐν τάξει, εἰς αὐτοὺς δὲ ἀπόκειται νὰ φροντίσουν διὰ πᾶσαν ἐφεξῆς πολιτικὴν ἐκδήλωσίν των. Ἀλλ' ἐὰν πιστεύουν κατὰ βάθος ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν ἡ ἀρχηγία τοῦ κόμματος νὰ μὴ εὑρίσκεται οὐσιαστικῶς εἰς χεῖρας τοῦ Βενιζέλου, τότε, κατὰ λογικὴν συνέπειαν, τὸ κόμμα των θὰ εἶνε κόμμα συνωμοτικὸν, ἔχον ἐπὶ κεφαλῆς, πρὸς τὸ θεαθῆναι, ἕνα ὑποκατάστατον ἐκτελοῦντα τὰς ὁδηγίας καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ ἀπόντος ἀρχηγοῦ, ἔχοντος εἰς ἄφρος του τὴν ἐσχάτην καταδίκην τοῦ ἑλληνικοῦ νόμου καὶ τρέφοντος ἔναντι τοῦ νομίμου ἑλληνικοῦ κυβερνητικοῦ καθεστῶτος αἰσθήματα ἐκδήλως μὴ νομιμόφρονα.

Διὰ τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐσωτερικῶν μας πραγμάτων, ἐπιβάλλεται νὰ διευκρινίσουν οἱ φιλελεύθεροι τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντιλήψεις των. Διότι ὅταν ὁμιλοῦν περὶ συνεννοήσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας χάριν τῆς εἰρηνεύσεως τῶν πνευμάτων, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐννοοῦν ὅτι μία τοιαύτη συνεννόησις θὰ ἦτο πραγματοποιήσιμος ἐφ' ὅσον ὁ Βενιζέλος θὰ ἐξηκολούθει κινῶν μακρόθεν τὰ νήματα ἁπλῶν νευροσπάστων, παριστώντων ἓν ἀνακαινισθὲν κόμμα Φιλελευθέρων.

Μία παλαιὰ ὑπόθεσις

Ὁ Ντρέϋφους ἦτο πράγματι ἔνοχος;

Ἡ ἄποψις Λαρπὰν

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Αὔγουστος.— Ὑπάρχουν περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας, ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του ἀπησχόλησε μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον τὴν κοινωνίαν, κατέστη ἐξέχον πρόσωπον ἢ ἥρως, ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν ἀπασχολῇ, πολλάκις μάλιστα ἐντονώτερον καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του. Δύο τυπικὰ παραδείγματα τῆς περιπτώσεως αὐτῆς ἔχομεν τὸν τελευταῖον καιρόν. Τὸ ἓν εἶνε ὁ συνταγματάρχης Λῶρενς, ὁ τρομερὸς μηχανορράφος ποὺ ὁ θάνατός του, ἐπισυμβὰς κατόπιν αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος πρὸ μηνὸς καὶ πλέον, ἀμφισβητεῖται ἀπὸ πολλούς. Ἄλλοι ἰσχυρίζονται ὅτι τὸν βλέπουν εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν, ἄλλοι εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ οὔτω καθ' ἑξῆς.

Ἡ δευτέρα περίπτωσις εἶνε τοῦ Ντρέϋφους. Ὡς γνωστὸν, ὁ ἀντισυνταγματάρχης αὐτὸς, ἡ ὑπόθεσις τοῦ ὁποίου συνεκλόνισε κάποτε τὸν κόσμον καὶ κατέστη ἑκτοτε περίφημος καὶ πασίγνωστος, ἀπέθανε πρὸ δεκαπενθημέρου περίπου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ θανάτου του, ἐδημοσιεύθησαν μακρὰ ἄρθρα εἰς τὸν γαλλικὸν Τύπον σχετικὰ μὲ τὴν «ὑπόθεσιν Ντρέϋφους». Ὡς γνωστόν, ὁ ἀποθανὼν εἶχε κατηγορηθῆ ὡς κατάσκοπος τῆς Γερμανίας. Συγκεκριμένως τοῦ εἶχεν ἀποδοθῆ ἡ κατηγορία ὅτι, ἀξιωματικὸς τοῦ γαλλικοῦ ἐπιτελείου ὤν, παρέδωσε στρατιωτικὰ σχέδια καὶ ἄλλα μυστικὰ εἰς τοὺς Γερμανούς. Ὁ Ντρέϋφους ἐδικάσθη καὶ κατεδικάσθη. Κατόπιν ὅμως, μία μερὶς τῆς κοινῆς γνώμης, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς προσωπικότητας τοῦ κόσμου τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν, σχηματίσασα τὴν γνώμην ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δικαστικῆς πλάνης, ἤρχισεν ἔντονον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐπανορθώσεως τῆς ἀδικίας. Ὁ ἀγὼν, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἔντονος καὶ τραχὺς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἦλθον εἰς φῶς ὑπέροχοι ἐκδηλώσεις ἀνθρωπισμοῦ, ὅπως τὸ περίφημον «Κατηγορῶ» τοῦ Ζολᾶ, ἐστέφθη τέλος ὑπὸ ἐπιτυχίας. Διεπιστώθη ἡ ἀθωότης τοῦ Ντρέϋφους καὶ ἀνεκαλύφθη ὅτι ὁ πραγματικὸς ἔνοχος τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἐσχάτης προδοσίας ἦτο ὁ λοχαγὸς Ἐστερχάζυ.

Ἤδη, ὀπότε παρῆλθον ὀλίγαι ἡμέραι ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ντρέϋφους, ὑπάρχει καὶ κάτι ἐπὶ πλέον νὰ λεχθῇ πλὴν τῶν ἱστορικῶν ἀνασκοπήσεων, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον ἑνὸς ἄρθρου.

Ἀξιοπαρατήρητον εἶνε ἐν πρώτοις τὸ γεγονὸς, ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν σήμερον ἡ ὑπόθεσις Ντρέϋφους, δὲν λέγει τίποτε ἀπολύτως εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν κάτω τῶν 50 ἐτῶν. Ὄχι μόνον δὲν τοὺς συγκινεῖ ἡ ἀνάμνησις ἑνὸς ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τόσον πάθος εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ ἐκίνησε τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ ἀγνοοῦν τελείως τὸ θέμα τοῦτο. Ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ ὅτι ἡ ἐξαφάνισις ἑνὸς ἀνθρώπου, ἡ τύχη τοῦ ὁποίου προεκάλεσεν ἄλλοτε μεγάλους ἀγῶνας, παρῆλθε σχεδὸν ἀπαρατήρητος. Αἱ περισσότεραι ἐφημερίδες, αἱ ὁποῖαι ἐνδιαφέρονται μόνον δι' ὅ,τι δύναται νὰ ἐξάψῃ τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνωστῶν των, ἠρκέσθησαν νὰ τοῦ ἀφιερώσουν ἀνωδύνους σημειώσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀξίζουν κἂν τὸν κόπον νὰ τὰς ἀναφέρωμεν.

Ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος αὐτοῦ ἀποτελεῖ μόνον ἡ «Ἀξιὸν Φρανσαὶζ», ἡ ὁποία ἐδημοσίευσε πολλὰ ἄρθρα ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ. Εἰς ἐκ τῶν κυριοτέρων συνεργατῶν της, ὁ συνταγματάρχης Λαρπὰν, εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς περὶ τὴν ὑπόθεσιν Ντρέϋφους, εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα ἔχει ἀφιερώσει, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν συνάδελφόν του κ. Ντελεμπὲκ καὶ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ντυτρουᾶ—Κροζὸν ὀγκώδη καὶ λίαν ἐνδιαφέροντα τόμον, μολονότι τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὁποῖα καταλήγει εἶνε καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις λανθασμένα. Ὁ ἐντιμότατος καὶ ἄριστος αὐτὸς συγγραφεὺς ἀπεπειράθη ἤδη, μίαν ἀκόμη φορὰν, νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ πρώην κατάδικος τῆς Νήσου τοῦ Διαβόλου ἦτο πράγματι ἔνοχος.

Δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ ἀνοίξωμεν τώρα συζήτησιν ἐπὶ τῶν διαφόρων περιστατικῶν, διότι μία τοιαύτη συζήτησις θὰ ἐσήμαινε μόνον ἀπώλειαν χρόνου καὶ δὲν θὰ κατέληγεν εἰς ἀποτέλεσμα. Οὔτε πρόκειται νὰ τεθῇ ἐν ἀμφιβόλῳ ἡ εἰλικρίνεια τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι, ὅπως ὁ κ. Λαρπὰν, διατηροῦν τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ τέως λοχαγὸς Ντρέϋφους ἦτο ἔνοχος. Κατὰ τὴν γενικὴν ἀντίληψιν ὁ Ἀλφρέδος Ντρέϋφους ἦτο τελείως ἀθῶος τοῦ ἐγκλήματος διὰ τὸ ὁποῖον κατεδικάσθη τὸ 1894 ὑπὸ συνθήκας, τὸ ἀνώμαλον τῶν ὁποίων παρ' οὐδενὸς δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ. Ὀπωσδήποτε ὁ κ. Λαρπὰν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, διατηροῦν ἀκόμη σήμερον τὴν πεποίθησίν των, ἡ ὁποία φαίνεται νὰ ἀπορρέῃ μᾶλλον ἀπὸ πίστιν παρὰ ἀπὸ τὴν λογικήν.

Ἀλλὰ ὁ Ντρέϋφους ἀνήκει πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ οἱαδήποτε πολεμικὴ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Τύπου, εἰς οὐδὲν δύναται νὰ ὠφελήσῃ. Ἡ «ὑπόθεσις» φαίνεται λήξασα τελικῶς. Τίποτε δὲν θὰ ἠμπορέσῃ πλέον νὰ τὴν ἀναζωογονήσῃ. Πέρυσιν ὁ κ. Ἀνρὶ Μαζὲλ ἐπεδίωξε νὰ τῆς δώσῃ κάποιον ἐνδιαφέρον μὲ τὸ βιβλίον του «Ἱστορία καὶ ψυχολογία τῆς ὑποθέσεως Ντρέϋφους», ὑποστηρίζων μίαν νέαν θεωρίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν πραγματικὸς ἔνοχος ἦτο ὁ Σέβαρτζ — Κίπεν, στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Παρισίοις γερμανικῆς πρεσβείας, ὅστις μιμηθεὶς τὴν γραφὴν τοῦ Ἐστερχάζυ ἠθέλησε διὰ τῆς πλαστογραφίας αὐτῆς νὰ περιπλέξῃ τὸ γαλλικὸν ἐπιτελεῖον.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀναφέρομεν τὴν ἄποψιν τοῦ κ. Λαρπὰν ὡς ἐνδιαφέρουσαν νὰ γνωσθῇ καὶ διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας «ὁ ἀποθανὼν δὲν δεδικαίωται»!

ΤΑ ΙΤΑΛΟΑΙΘΙΟΠΙΚΑ

ΠΟΙΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ Η ΙΤΑΛΙΑ ΕΝ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑ

ΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ

Ἀναλύων τοὺς «ἱστορικοὺς σκοποὺς» τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν δευτέραν πενταετῆ συνέλευσιν τῶν στελεχῶν τοῦ φασισμοῦ ὁ κ. Μουσσολίνι εἶπε: «Ἀὲν χωρεῖ παρεξήγησις ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ αὐτοῦ καθήκοντος τὸ ὁποῖον θέτω ἐνώπιον τῆς σημερινῆς καὶ μελλοντικῆς γενεᾶς τῶν Ἰταλῶν. Δὲν ὑπάρχει ζήτημα ἐδαφικῶν κατακτήσεων — τοῦτο πρέπει νὰ τὸ ἐννοήσουν ὅλοι, τόσον οἱ μακράν, ὅσον καὶ οἱ πλησίον — ἀλλὰ μιᾶς φυσικῆς ἐπεκτάσεως, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ ὀδηγήσῃ εἰς συνεργασίαν μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν λαῶν τῆς Ἀφρικῆς, μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν ἐθνῶν τῆς Ἐγγὺς καὶ Μέσης Ἀνατολῆς.

»Ἡ Ἰταλία, συνέχισε, ἠδύνατο πρὸ παντὸς νὰ ἐκπολιτίσῃ τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἡ θέσις της εἰς τὴν Μεσόγειον τῆς ἔδωσε τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ τῆς ἐπέβαλε τὸ καθῆκον αὐτό. Δὲν σκοπεύομεν νὰ ζητήσωμεν προνόμια καὶ μονοπώλια, ζητοῦμεν ὅμως καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν ἀπὸ τὴν ἀσκεψιν τῆς Εἰρήνης, τῆς ἀπηγορεύθη συνεπεία τῶν τελευταίων νόμων τῶν Ἠν. Πολιτειῶν νὰ στέλλῃ ἐκεῖ μετανάστας, πλὴν μικροῦ ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἑκατοντάδων καὶ χιλιάδων οἴτινες διέσχιζον τὸν Ἀτλαντικὸν ἕκαστον ἔτος, ἐπείσθη, τέλος, ὅτι ἡ Λιβύη δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀπορροφήσῃ περισσοτέρους τῶν ὀλίγων χιλιάδων ἀποίκων, ἀντιμετωπίζει ταχείαν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ, τὸν ὁποῖον θέλει νὰ διατηρήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ὑπὸ τὴν ἰταλικὴν σημαίαν καὶ τοιουτοτρόπως ἀπὸ μακροῦ αἰσθάνεται τὴν στενότητα τῶν συνόρων της. Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ 1950 ἡ καὶ ταχύτερον 50.000.000 Ἰταλοὶ θὰ ζοῦν εἰς μίαν χώραν ἴσην πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς Γαλλίας, τῆς Ἱσπανίας ἢ τῆς Γερμανίας, χωρὶς πρώτας ὕλας, αἰχμάλωτοι εἰς μίαν θάλασσαν, αἱ διέξοδοι τῆς ὁποίας εὑρίσκονται εἰς χεῖρας ἄλλων Δυνάμεων.

Ἡ δυσμενὴς αὐτὴ θέσις ἐχειροτέρευσε κατόπιν τῶν τελευταίων τάσεων τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἤγαγε τὰ ἔθνη, τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, νὰ ὑψώσουν φραγμοὺς ἐναντίον τοῦ ἐμπορίου, τῆς κινήσεως τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς μεταναστεύσεως καὶ ἡ ὁποία ἐπεδίωξε νὰ ἀπεθνικοποιήσῃ ὅλους ὅσοι διέθαινον τὰ σύνορα ὄχι μόνον τῆς μητροπολιτικῆς των περιφερείας, ἀλλὰ καὶ τῶν προτεκτοράτων καὶ ἀποικιῶν των. Τὸ θέρος τοῦ 1932 ἔδόθη εἰς τὸν κόσμον προειδοποίησις τῶν ἰταλικῶν δυσχερειῶν, ὅταν ὁ κ. Γκράντι ἦτο ἀκόμη ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὁ κ. Γκράντι ὑπέδειξε τότε ὅτι ἡ ἰταλικὴ βιομηχανία, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία κατηυθύνοντο ὁλονὲν περισσότερον πρὸς νέας ἀγορὰς, προσφερομένας ἀπὸ τὴν ἀφυπνιζομένην Ἀφρικὴν καὶ ἐπέμεινεν ὅτι «ἂν βαθμιαίως ἐπήρχετο ἡ ἀναγνώρισις νέων θέσεων καὶ νέων πολιτικῶν ἀναγκῶν, δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀνεχθῶμεν παραγνώρισιν τοῦ ἰταλικοῦ ἀποικιακοῦ παράγοντος. Ἐπὶ πλέον τοῦτο θὰ ἀπετέλει ὀρθὴν ἀναθεώρησιν ἐσφαλμένων ἐκτιμήσεων, μίαν ἀνάγκην ἐπιβλῆθεισαν ἀπὸ τὸ γενικὸν συμφέρον νὰ ἴδωμεν καλῶς κατευθυνομένας νὰ ἐπωφελῶς χρησιμοποιουμένας τὰς δυνάμεις ἑνὸς λαοῦ, ἀξίου καλυτέρας εὐημερίας, εὐημερίας τὴν ὁποίαν ὁπωσδήποτε ὁ λαὸς αὐτὸς σκοπεύει νὰ κατακτήσῃ μὲ τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν ἐπίμονον σκληρὰν ἐργασίαν του».

Ἡ διατύπωσις αὐτὴ τῶν μελλοντικῶν ἰταλικῶν ἀξιώσεων, ἐν τινι μέτρῳ ηὐνοήθη ἀπὸ τὰς τότε συνθήκας. Ὑπῆρχεν ἀκόμη ἡ γαλλοϊταλικὴ προστριβή. Εἶχον ἀναβιώσει αἱ φῆμαι ὅτι ἡ Πορτογαλία θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ ἀπαλλαγῇ μερικῶν ἀποικιῶν της, ὅτι ἡ Ἱσπανία δὲν ἤθελε πλέον νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ Μαρόκον, ὅτι ἡ Γερμανία ἐσκόπευε νὰ ζητήσῃ ἐντολὴν ἐπὶ τῶν προηγουμένων της ἀποικιῶν. Πίσω ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ὑπῆρχεν ἡ ἰταλικὴ πεποίθησις ὅτι ἡ καλυτέρα δυνατότης ἐπεκτάσεώς της εὑρίσκετο εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ πουθενὰ ἄλλοῦ ἴσως ἀμεσώτερον ὅσον εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν. Ἡ Ἰταλία ἐθεώρει ὅτι ἡ Γαλλία ἠρμήνευε τὰς ἐντολάς της εἰς τὴν Συρίας, τοῦ Κουκὸ καὶ τοῦ Καμεροὺν μὲ φθονερὸν ἐθνικὸν πνεῦμα καὶ αἱ προτάσεις στενωτέρας συνδέσεως τῆς Ταγκανίκας μὲ τὴν Κένυα καὶ τὴν Οὐγάνδα, ἐφαίνοντο εἰς τὴν Ἰταλίαν ὅτι καλύπτουν μίαν ἐπίμονον βρετανικὴν ἐπιβουλὴν ἐπὶ τῆς ὑπὸ ἐντολὴν περιφερείας τῆς Ταγκανίκας. Ὡς ἐκ τούτου τὰ θλέμματά της προσηλώθησαν σταθερώτερον εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν, ὡς δυνατοῦ πεδίου ἐπεκτάσεως.

Ὑπὸ ἰταλοαβησσυνιακὴ συνθήκη τοῦ 1928 διεκηρύχθη μὲ μίαν δήλωσιν τοῦ κ. Μουσσολίνι ὅτι καὶ σχέσεις μὲ τὴν Ἀβησσυνίαν ἔγιναν ἐπίσης πολὺ φιλικαί, ἰδίως μετὰ τὸ ταξίδιον τοῦ Ράς Τάφαρι (ἤδη Αὐτοκράτορος) εἰς τὴν Ἰταλίαν. Τὰ νέφη τὰ ὁποῖα πράκτορες ἄλλων συμφερόντων εἶχον συσσωρεύσει εἰς τὸν ὁρίζοντα τῶν ἀβησσυνιακῶν σχέσεων, διεσκορπίσθησαν ἤδη. Μία συνθήκη φιλίας — ἡ πρώτη τὴν ὁποίαν ὑπέγραφεν ἡ Ἀβησσυνία μὲ εὐρωπαϊκὴν Δύναμιν — θὰ ἐπικυρώσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν νέαν καὶ εὐτυχῆ αὐτὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων». Ἀφελεῖς Ἰταλοὶ παρεπονέθησαν ὅτι, ἂν αἱ μεγάλαι ἐλπίδες ἐπὶ τῆς συνθήκης αὐτῆς καὶ τῆς συναφοῦς ἐμπορικῆς συμφωνίας διεψεύσθησαν, μέγα μέρος τῆς εὐθύνης θαρύνει τὴν Γαλλίαν. Ἡ Γαλλία, εἶπον, ζηλοτυποῦσα τὸ Τζιμπουτί, ἠν σχεδιαζομένην ἐλευθέραν ἀβησσυνιακὴν ζώνην εἰς τὸ Ἀσσὰμπ καὶ ἄλλους ὅρους τῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας, ὄχι μόνον κατώρθωσε νὰ ἀκινητήσῃ τὰ ἰταλικὰ σχέδια, ἀλλὰ συγχρόνως ὑπέθαλψε τὰς ὑποψίας τοῦ Αὐτοκράτορος μὲ ἄρθρα εἰς τὸν παρισινὸν Τύπον, ἐνθαρρύνοντα τὴν ἰταλικὴν ἐπέκτασιν εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν. Αἱ μομφαὶ αὐταὶ ἔχουν σήμερον λησμονηθῆ καὶ ἡ ὅλη εὐθύνη ρίπτεται εἰς τοὺς ὤμους τοῦ Χαϋλὲ Σελάσιε.

Ὑπάρχουν οἱ ὑποστηρίζοντες ὅτι ἡ Ἰταλία ἦτο ἀποφασισμένη νὰ προκαλέσῃ ρῆξιν καὶ νὰ κατακτήσῃ τὴν Ἀβησσυνίαν. Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τοῦ τελευταίου ἐπεισοδίου δὲν συνάγεται τοῦτο. Καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις, αἱ ἰταλικαὶ ἀξιώσεις ἐδημιουργήθησαν μὲ τὰ ἀλλεπάλληλα «ἐπεισόδια» καὶ τὴν γενικὴν ἔκτασιν καὶ δύνσιν τῆς διαφορᾶς. Αἱ πραγματικαὶ ἰταλικαὶ βλέψεις σήμερον ἀποτελοῦν ἐπίσημον μυστικόν. Ὁ ἐγκυρότερος κατὰ προσέγγισιν καθορισμὸς των ἔγινε τελευταίως ἀπὸ τὸν κ. Μουσσολίνι εἰς μίαν συνέντευξίν του πρὸς τὴν «Ἤχω τῶν Παρισίων». «Σκέπτομαι διὰ τὴν Ἰταλίαν — εἶπεν ὁ κ. Μουσσολίνι — ὅπως οἱ μεγάλοι ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τὴν βρεταννικὴν αὐτοκρατορίαν, ἐσκέπτοντο διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ὅπως οἱ μεγάλοι Γάλλοι ἀποικισταὶ ἐσκέπτοντο διὰ τὴν Γαλλίαν. Νομίζω ὅτι ἀπήντησα σαφῶς εἰς τὸ ἐρώτημά σας». Θὰ ἦτο παράλογον νὰ περιμένωμεν σαφέστερον καθορισμὸν τῶν ἰταλικῶν σκοπῶν. Γενικὼς γίνεται παραδεκτὸν ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι εἶνε σήμερον ἀποφασισμένος νὰ ἐξασφαλίσῃ πλήρως τὰς ἰταλικὰς ἀποικίας τῆς Ἐρυθραίας καὶ Σομαλίας' ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ἀνάλογον ἐνδοχώραν διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνάπτυξίν των' ὅτι σκέπτεται νὰ κατευθύνῃ σημαντικὸν μέρος τοῦ πλεονάζοντος πληθυσμοῦ του ἐπὶ τῶν ἀπέτος ράντων ἀκατοικήτων ἐκτάσεων τῆς Ἀβησσυνίας καὶ τέλος ὅτι εἶνε ἀποφασισμένος νὰ ἐπιτύχῃ τοιοῦτον ἔλεγχον ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς διοικήσεως τῆς Ἀβησσυνίας, ὥστε νὰ ἀποτρέψῃ τὸν κίνδυνον ὅστις ἐκρέματο ἐπὶ τῶν ἰταλικῶν ἀποικιῶν ἀφ' ἧς ὁ Αὐτοκράτωρ Μενελὶκ ἐξέσισε τὴν συνθήκην τοῦ Οὐτσιάλι, διὰ τῆς ὁποίας εἶχεν ἐπιβληθῆ «προτεκτοράτον». Ἐντὸς τῶν εὐρέων αὐτῶν ὁρίων ὑπάρχει ἀκόμη πεδίον δράσεως τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς, ὑπάρχουν δὲ λόγοι νὰ πιστεύωμεν ὅτι οἱ ὅροι μιᾶς τελικῆς διευθετήσεως εἶνε ἀκόμη ἐκκρεμεῖς καὶ θὰ ἐξαρτηθοῦν ἀπὸ τὴν ἔκβασιν, εἴτε τῶν διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων, εἴτε ἑνὸπλου ἀγῶνος.

Αἰθίοπες κληρωτοὶ ἐκπαιδευόμενοι ἀπὸ μέλη τῆς Βελγικῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς

Ἀθηναϊκὰ ζητήματα

Πρὸς διάσωσιν τῶν πνευμόνων τῆς πρωτευούσης

Τί πρέπει νὰ γίνῃ

Μέχρι πρὸ ὀλίγου, σχεδὸν καθημερινῶς, εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐγίνετο λόγος περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ πρασίνου, περὶ ἀναδασώσεως χώρων, περὶ ὀργανώσεως εἰδικῶν σωματείων καὶ ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πρασίνου. Κίνησις ζωηροτάτη

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Οἱ Μοῦσες τῆς Ἀθήνας». ΑΡΡΩΣΤΟΣ (Λεκκᾶ 20). Ἀργυρ. ΑΥΛΑΙΑ (Ἀκαδημίας - Ἐπονείδου). Ἀλκυ. (Ἀθ. Τραίνου).

ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ. «Ὁ λιν νεκρός».

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. «Ἡ Ἀγάπη».

ΑΟΥΡ. «Πιστόμου».

ΜΑΤΡΑ (Ἀπόλλων 20). Ἀναβολή.

ΚΑΛΛΙΑ (Λεύκη - Πατήσια). Ἀναβολή.

ΦΛΟΗΡΑ (Ἀγ. Κωνσταντίνου). Ἀναβολή.

ΦΛΟΗΡΑ (Βασιλίσσης Σοφίας). «Ἡ τρυπτὴ ὁδὸς» (Φίλιππος Ἀρβανίτης).

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑ. «Χιόνι Πεταλούδες».

ΑΛΑΔΙΝ. «Ἐκεῖ ἀπ' ἐπάνω».

ΑΙΓΗΝ. («Ἀθήνα τῆς Βιέννης»).

ΑΛΗΣ (Ἀγ. Κωνσταντίνου 15). Σεβίλλας Ἀγ. Κωνσταντίνου κ' Ἀγ. Βασ.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Ἐπιστολὴ ἀγάπης».

ΕΛΠΙΣ. «Ἐλπίς».

ΕΚΑΡΙΑ. «Ἐξόδιος».

ΕΡΕΣΟΣ. «Ἀγάπη».

ΕΣΠΕΡΙΟΝ. «Ἡ ἀνεμοῦ ἀκολουθία».

ΕΛΛΑΣ. «Ἀξιωθῆ Κατερινούλα».

ΕΠΙΤΕΡΠΕ. «Ἡ Ἀγάπη».

ΕΡΜΗΣ. «Ἀγωνία».

ΠΑΛΛΑΣ (Ἀγ. Κωνσταντίνου). «Ἀγωνία».

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη».

ΠΕΤΚΑ. «Γιά νὰ ἰσιωθῆ ἡ ἀγάπη».

ΡΟΞΥ. «Ἡ Ἀγάπη».

ΡΟΥΛΑΝΤΗ. «Ἐπιστολὴ ἀπρίλιου».

ΣΑΒΟΗΑ. «Ἡ Ἀγάπη».

ΣΑΛΑΜΙΝΑ. «Ἡ Ἀγάπη».

ΣΑΛΟΝ. «Ἀξιωθῆ Κατερινούλα».

ΣΑΟΗΑΙΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη».

ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη».

Πειραιώς καὶ Προαστείων

ΤΙΤΑΝΙΑ (Λεωφόρος). «Ἐπιστολὴ ἀπρίλιου».

ΜΑΡΙΝΑ (Ἀγ. Ἀθ. Ἀρμενίου). «Ἡ ἀνεμοῦ φλόγα Βεβρίου».

ΜΙΟΝΗΝΙΤΕΡΑ Κηφισιᾶς. (Φίλιππος Μυρίας Λεοπολλίς). «Εἰρήνη καὶ «Ἡ-ΒΕΡΟΝΗ».

ΕΤΟΥΑΛ (Ἀγίου Δημητρίου). «Ἡ Ἀγάπη».

ΓΚΡΕΚΑ «Σπορὰ γυμνῆ» μὲ τὸν Βράδυ μιᾶς.

Ραδιόφωνον

ΒΟΥΛΑΝΣΕΤΗ (346 ΚΗΖ/550 μ.). 8 μ.μ. Δίσκοι. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτ.

(357 ΚΗΖ/841 μ.). 7.20 μ.μ. Συναυλία σοφήματος. 9.20 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτ.

ΠΡΑΓΑ (638 ΚΗΖ/470 μ.). 7.35 μ.μ. Ἀλκεστίς, ὄπερα. 8.25 μ.μ. Μουσικὴ χορ. 10.40 μ.μ. Ἀλκεστίς. 10.15 μ.μ. Συναυλία χορωδίας.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤ (322 ΚΗΖ/925 μ.). 7.35 μ.μ. Τραγουδιὰ καὶ ἀριες. 8.35 μ.μ. Ὀρχήστρα.

ΛΙΕΣΣΗ (251 ΚΗΖ/1195 μ.). 7.40 μ.μ. «Ὁ ΠΑΡΙΣ ΚΟΛΑΤΑΛ». Ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ ἀγάπη.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (233 ΚΗΖ/1445 μ.). 9.10 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτ. 11.25 μ.μ. Ὀρχ.

ΒΙΕΝΝΗ (592 ΚΗΖ/507 μ.). 8.15 μ.μ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Ἀλεξάνδρου». Ὀπερέττα. Ἐκοῦρι. «ΚΟΡΗ ΜΑΓΤΟΥΤΕΣ». Δοκιμὴ καὶ τραγούδια. 9.25 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτ. καὶ τραγούδια.

ΛΕΒΟΥΣΗ (256 ΚΗΖ/1172 μ.). 8 μ.μ. Ἀναφορὰ ΣΑΛΥΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ.

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ (389 ΚΗΖ/349 μ.). 7.30 μ.μ. Συναυλία χορωδίας. 8.20 μ.μ. Ὁ μικρὸς ἀνθρωπάκος. Ἀπὸ τὸ Ρ. Βάγνερ φιλὶ τὸ Κόρτζ-καὶ Βρέμη. 10.20 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτ.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (324 ΚΗΖ/926 μ.). 8 μ.μ. Συναυλία σοφήματος. 9.40 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτ.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ (240 ΚΗΖ/1250 μ.). 8 μ.μ. Ἀναφορὰ ΣΑΛΥΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ.

ΣΤΟΥΤΓΚΑΡΤ (574 ΚΗΖ/523 μ.). 7 μ.μ. Ἡ ἀγάπη τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ὀπερέττα.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (841 ΚΗΖ/357 μ.). 10 μ.μ. Ἀναφορὰ ΣΑΛΥΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ.

ΒΑΡΝΕΡ (Ἀγγλία, χωρεῖς σοφοπ.). Ἀναβολὴ.

Διευθυντὴς τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης Καλλιμάχου καὶ Σκιάνα 91

Ἡ Ἀθάνα γελᾶ καθ' ὅλου στὸ ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΛΙΚΗΣ μὲ τὸ ΛΟΓΟΘΕΤΙΔΗ στὸ θρίαμβο τοῦ ΑΓΝΟΣ ΓΛΕΝΤΖΕΣ

Ὁ ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΜΥΛΟΣ πού ἐγθαυλίζει τὰ σγκοφότιμα ΜΗΛΙΑΔΗ στὸ Θέατρο ΣΑΜΑΡΤΖΗ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΜΕΓΑΣ ΒΙΕΝΝΕΖΙΚΟΣ ΟΠΕΡΕΤΤΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

Καλλιτεχνικὴ Διεύθυνσις: Fritz Diestel

ΘΕΑΤΡΟΝ ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Σήμερον ὥρα 10.20' μ. μ.

ΕΖΑΚΟΛΟΓΟΥΝ ΑΙ ΦΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ

ΓΙΟΧΑΝ ΣΤΡΑΟΥΣ ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ

(«Θέλετε γράφουες»)

Ὑπόκρεσις 15 ἀρᾶς

Μὲ συμμετοχὴ τῆς διασήμου χορευτρίας HEDY PFUNDMAYR

ἥτις θὰ παραμείνῃ μέχρι τέλους τῆς παραστάσεως τοῦ ἔργου.

ΤΙΜΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ ΔΡΧ. 55

Πλήρης εἰσιτηρίων ἀπὸ κρυίου ἕως τὴν 10ην μ.μ. εἰς τὴν ἀγορὰν «Κ.ΚΕΚΕΚΗ» (Πλατ. Συντάγματος), ἀπὸ τὴν 8ην μ.μ. ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ θεάτρου ἐν Π. Φαλήρῳ.

«ΕΛΛΑΣ».

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Πῶς;

Ὁ πολὺ Μιμήκας εἰς τὴν «Ὁλογένεια» Παραδαφμονιοῦνοι Μπρμπὴ Ἀνίνοι, ἐρωτᾷ κάθε τοιοῦτος ἐνεστὼς τοῦ κόρων· Ζαχαρίαν Ἀνίνοι, ἐρωτᾷ κάθε τοιοῦτος ἐν ἀνθρωπι ;» καὶ ἐκείνος τοῦ ἀπαντᾷ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἑκατὸν χιλιάδας ἐκείνους ἀρλουμπαιοειδεῖς ἀρμοὺς τοῦ, ποὺ δὲν λένε τίποτε... Ἔτσι τοῦ προκειμένου ὅμως ἀμφιβάλλω ἐὰν καὶ κανεὶς ἀλλος ἀρμοδιότερος θὰ ἠμπορεῖτο ἐ ἀ-πατήσῃ ποῦ συγκεκριμένα: «Πῶς τοιαλλοιοῦνται οἱ ἀνθρωποι ... Δυστυχῶς δὲ, ὅσον καὶ ἀν εἶνε δυσκολο ἐ καθορισμὸς οἱ ἀνθρωποι πρὸ λιγοστοῦ ἀνεφέρθη ὅτι δὲν τὰ φαντοζομεῖται, ἀλλὰ φαρα αἴνα ὁ ἀαθίνας ἀπὸ ἐν ἀπόγευμα τάντοτε εἰς τὰς ἀποκριμὲς ἀνάμεσα εἰς ἀστεῖμονικοὺς ἀτέιας καὶ ἀρίωμος.

Πῶς τοιαλλοιεῖται ἕνας ἀνθρωπος ;... Πολὺ φαντάζομαι, ἐὰν ἀπίκριναν κάποτε τὸν ἑαυτό τους ἀπολύτως ἀπατερκὴ ἐπὶ τῆς νοητῆς γραμμῆς τῆς ἀφρασάτους ἀπὸ τὴν μεταπηδᾶς εἰς τὰ πλοῦσιε ἑδάφη τῆς Τρέλλας. Δὲν ἠμπορεῖ ἐ ἀπαντᾷ κανεὶς νόμος καὶ περιορισμὸς, καὶ ἀπαιτᾷ ἀν ἀφεθῆ ἐλεύθερος ἐν ἀφῇ τῆς τρέλλα τοῦ τοῦ ἀρέσει ἡ ἡ ποιὸ ἀρέσῃ ἐ ἀρέσῃ ἐ ἀρέσῃ ἐ

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΣ

ΦΙΛΟΠΟΛΕΜΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΘΙΟΠΙΚΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΕΙΣ ΕΜΠΟΛΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἡ ἐφημερὶς «Ἔργον» δημοσιεύει μακρὰς πληροφορίας ἐκ Γενεύης περὶ τοῦ δῆθεν Ἰταλικοῦ σχεδίου ἐκστρατείας ἐναντίον τῆς Ἀβησσυνίας. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο, πέντε Ἰταλικαὶ στρατιαί, συγκεντρούμεναι ἤδη εἰς τὴν Σομαλίαν, θὰ εἰσδύσουν εἰς τὴν Νότιον Ἀβησσυνίαν καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ὀγκάντεν ἀκολουθοῦσαι τὸν ροῦν τῶν ποταμῶν, οἵτινες ὁδηγοῦν πρὸς τὴν Ἀντὶς Ἀμπέμπα εἰς ἀπόστασιν πεντακοσίων χιλιομέτρων. Εἴκοσι χιλιάδες Ἀβησσυνῶν θὰ ἀντιμετωπίσουν αὐτούς. Πρὸς ἀνατολὰς ἀφ' ἑτέρου τρεῖς ἄλλαι Ἰταλικαὶ φάλαγγες θὰ ἐξορμήσουν ἐξ Ἀσάμπ τῆς Ἐρυθραίας. Αἱ φάλαγγες αὗται, διασχίζουσαι τὴν ἔρημον τῆς Ντανγκάλ, θὰ προσπαθήσουν νὰ συνενωθοῦν πρὸς τὰς πέντε πρώτας φάλαγγας. Τὰς τρεῖς αὐτὰς φάλαγγας θὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ διάδοχος τῆς Ἀβησσυνίας μὲ χιλιάδας τινὰς ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους θὰ συγκεντρώσῃ εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα. Αἱ κυρίως ὅμως στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις θὰ λάβουν χώραν εἰς τὴν Βόρειον Αἰθιοπίαν. Ἰσχυρὰ ἰταλικὴ στρατιὰ θὰ διασχίσῃ τὴν πεδιάδα Βόγκα καὶ θὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν Γκοντάρ, ὅπου θὰ ἀντιμετωπίσῃ χιλιάδας Ἀβησσυνῶν πολεμιστῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ρᾶς τοῦ Κάζα. Τέλος, ἄλλη ἰταλικὴ στρατιὰ ἐκ δέκα χιλιάδων ἀνδρῶν θὰ ἐξορμήσῃ ἐξ Ἀζμάρας τῆς Ἐρυθραίας, ἀκολουθοῦσα τὴν παλαιὰν ἐκείνην ὁδόν, τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποίησαν οἱ Ἰταλοί, κατὰ τὸ 1895, ὅταν ὑπέστησαν τὴν ἧτταν τῆς Ἄδουας.

ΤΟ ΦΙΛΟΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕΝΟΣ ΕΝ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 4. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα ὅτι αἱ ἐντυπωσιακαὶ διαδηλώσεις τῶν ὀργανώσεων τῶν νεολαιῶν αἵτινες ἔλαβον χώραν ἐκεῖ σήμερον τὴν πρωΐαν, προσέλαβον ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα λόγῳ τῆς παρουσίας πεντακοσίων πολεμιστῶν τῆς μάχης τῆς Ἄδουας, ὅπου οἱ Ἰταλοὶ ἡττήθησαν τὸ 1895 ὑπὸ τῶν Ἀβησσυνῶν ὁδηγουμένων ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Μενελίκ. Οἱ παλαιοὶ πολεμισταὶ ἐνεφανίσθησαν μὲ τὰς γραφικὰς των στολάς, μὲ ἀκόντια καὶ τυφέκια, τὰ ὁποῖα ἔφερον κατὰ τὴν μάχην ἐκείνην καὶ ἀπηύθυναν φλογεροὺς λόγους πρὸς τοὺς νέους ὅπως μιμηθοῦν τὸ παράδειγμά των καὶ δώσουν ἓν νέον μάθημα εἰς τοὺς ἐχθροὺς, ὁμοιον πρὸς τὸ τῆς Ἄδουας. Εἰς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἀρχηγῶν τῆς νοτιοδυτικῆς Ἀβησσυνίας, ὁ Μιχαὴλ Ἰαμπέτε, ἀφίκετο ἐπὶ κεφαλῆς 15 χιλιάδων πολεμιστῶν εἰς Ἔργκον Κνόλο παρὰ τὴν πρωτεύουσαν, ὅπως προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸν Νεγκούς. Οἱ ἄνδρες εἶνε ὡπλισμένοι μὲ τυφέκια παλαιοῦ συστήματος καὶ φέρει ἕκαστος πεντήκοντα φυσίγγια. Οἱ δημοσιογράφοι, οἱ ὁποῖοι ἐπεσκέφθησαν τὸ στρατόπεδόν των, ἐπιστρέφοντες ἐδήλωσαν ὅτι οἱ Ἀβησσυνοὶ πολεμισταὶ εἶνε ἕτοιμοι νὰ χύσουν τὸ αἷμά των ὑπὲρ τῆς πατρίδος των, μὴ ἀνεχόμενοι νὰ ἴδουν ξένην σημαίαν κυματίζουσαν ἄνωθεν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀνακτόρου. Οἱ στρατιῶται ἐδήλωσαν ὅτι δὲν φοβοῦνται τὰς ἐκρηκτικὰς ὀβίδας καὶ τὰς βόμβας. Διήνυσαν τὴν μέχρι τῆς πρωτευούσης ἀπόστασιν εἰς τρεῖς ἑβδομάδας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΡΩΜΗ, 4. (Ἀθην. Πρακτ.). — Εἰς ἐφημερίδας τινὰς τοῦ ἑξωτερικοῦ ἐδημοσιεύθη περίληψις τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ὁ Ντοῦτσε ἐξεφώνησεν εἰς Ἔμπολι πρὸς μελανοχίτωνας ἀναχωροῦντας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικήν.

Κατὰ τὸ πρακτορεῖον Στέφανι καὶ τὰς Ἰταλικὰς ἐφημερίδας, ἡ περιληψις αὕτη εἶνε παραποιημένη καὶ τὸ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια» τοῦ Μιλάνου ἀποδίδει τὴν παραποίησιν ταύτην «εἰς τὰ ἐν Ἰταλίᾳ ἢ τῷ ἐξωτερικῷ ὑπολείμματα τοῦ ἀντιφασισμοῦ».

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα, ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ κ. Μουσσολίνι, καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἐκφωνηθεὶς ἐκ τοῦ προχείρου, δὲν ἐδόθη εἰς εὐρεῖαν δημοσιότητα. Ἐπειδὴ ὅμως παρεποιήθη ἐν τῷ Τύπῳ τοῦ ἑξωτερικοῦ, ἐθεωρήθη καλὸν νὰ δημοσιευθῇ ἤδη ὡς ἐξεφωνήθη καὶ ὡς τὸν ἤκουσαν καὶ τὸν ἐπευφήμησαν τὰ τέσσαρα τάγματα τῶν μελανοχιτώνων, ἀτινα ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικήν. Ὁ λόγος ἔχει ὡς ἑξῆς:

—Σύντροφοι λεγεωνάριοι,

Ἦλθα μεταξύ ὑμῶν διὰ νὰ σᾶς φέρω τὸν χαιρετισμὸν τῆς φασιστικῆς κυβερνήσεως καὶ τὸν δικόν μου, ἰδίᾳ τὸν χαιρετισμὸν τοῦ συντρόφου, χαιρετισμὸν ἄνευ προτροπῆς, διότι δὲν ἔχετε ἀνάγκην τοιαύτης. Εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ ἐπιτελέσητε τὸ καθῆκον σας εἰς πᾶσαν στιγμήν. Ἔχετε θαυμάσιον παράστημα καὶ εἶσθε ἀποφασισμένοι διὰ τὴν μάχην φυσικὸς καὶ ἠθικῶς. Ὁ τελικὸς σκοπὸς τῶν ἐλπίδων μας δὲν ὑπῆρξε πάντοτε ἡ μάχη. Ὁ ἰδιαίτερος χαρακτὴρ τῶν φασιστῶν δὲν εἶνε το νὰ προτιμοῦν τὸν κίνδυνον μιᾶς ἡρωϊκῆς ζωῆς ἀπὸ τὴν ἀδρανειαν μιᾶς ἀνουσίου ζωῆς. Εἰς ὅλας τὰς δοκιμασίας, τὰς ὁποίας εἴσθε διατεθειμένοι νὰ ὑποστῆτε, διατηρεῖτε μεταξύ σας τὴν συντροφικὴν ἀλληλεγγύην. Ὅλοι διὰ τὸν ἕνα καὶ ὁ εἷς δι' ὅλους.

Εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζονται, ὅτι θὰ μᾶς σταματήσουν μὲ ἔγγραφα καὶ λόγους, θὰ ἀπαντήσωμεν διὰ τῆς ἡρωϊκῆς κραυγῆς τῶν πρώτων φαλάγγων καὶ θὰ βαδίσωμεν κατὰ οἱουδήποτε, ἀδιάφορον ποίου χρώματος, ὅστις ἤθελε παρεμβληθῇ εἰς τὸν δρόμον μας. Ἐνθυμεῖσθε ὅτι ὅταν αἱ δυνάμεις δὲν ἦσαν πολὺ ἄνισοι, οἱ Ἰταλοὶ στρατιῶται ἐνίκων τοὺς Αἰθίοπας. Εἰς τὴν Ἄδουαν 14.000 Ἰταλῶν ἀντεμετώπισαν 90.000 Αἰθίοπας. Αἱ ἀπώλειαι ἀς ὑπέστησαν οἱ τελευταῖοι ἦσαν τόσον μεγάλαι, ὥστε τὴν ἐσπέραν τῆς μάχης οἱ Αἰθίοπες ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ ὄρη. Ὁ ἡρωϊσμὸς τῶν Ἰταλῶν στρατιωτῶν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὑπῆρξε θαυμάσιος καὶ ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον. Ἡ μάχη τῆς Ἄδουας δὲν ἐκάθη ἀπὸ τὰ στρατεύματά μας, ἀλλ' ἀπὸ μίαν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία δὲν ἠσχολεῖτο μὲ τὰς θυσίας τῶν στρατιωτῶν, ἀλλὰ μὲ τὴν ταπεινὰ κοινοδουλευτικὰ τεχνάσματα.

Σᾶς λέγω μελανοχίτωνες ἐθελονταὶ τῆς ἰδιαιτέρας μου πατρίδος, ἤτις ἔχει εἰς τὸ αἷμα της τὴν ζωήν, ὅπως ἄλλως τε καὶ ὁλόκληρος ἡ νεολαία τῆς φασιστικῆς αὐτῆς ἐποχῆς, σᾶς λέγω μελανοχίτωνες τοῦ Πεδεμοντίου καὶ τῆς Σικελίας, σᾶς λέγω, ὅτι διεξάγομεν ἀγῶνα ἀποφασιστικῆς σπουδαιότητος καὶ ὅτι εἴμεθα ἀκλονήτως ἀποφασισμένοι νὰ τὸν φέρωμεν εἰς πέρας.»

ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΝΕΑΝ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΣΕΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 4. (Τρανζόσεαν). — Ὁ κ. Γκαῖμπελς, ὁμιλῶν σήμερον εἰς τὴν περιφερειακὴν συγκέντρωσιν τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος εἰς τὸ Ἔσσεν, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Γνωρίζομεν τοὺς ἐχθρούς μας, γνωρίζομεν ὁμως καὶ τὴν δύναμίν μας καὶ ἀν θελήσουν νὰ μᾶς ἀντιμετωπίσουν, ἀς εἶνε βέβαιοι ὅτι θὰ μετανοήσουν. Τὰ μικρὰ διαλείμματα ἠρεμίας ἐτεματίσθησαν καὶ ἀρχίζει ἤδη νέος ἀγών. Ὁ ξένος Τύπος, κατὰ τὴν συνήθη αὐτοῦ μέθοδον, προσεπάθησε νὰ συναγάγῃ ἐσπευσμένα συμπεράσματα ἐκ τῶν γεγονότων τοῦ τελευταίου τούτου μηνὸς εἰς τὴν Γερμανίαν. Βεβαιως τὸ κράτος δὲν εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ, ἀλλ' ὁ μικρὸς ἐκεῖνος ὁμιλος τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ζητοῦν νὰ τὸ καταστρέψουν. Καὶ βεβαίως οὐχὶ ὁ ξένος τύπος ἀλλ' ἡμεῖς κυβερνῶμεν τὴν Γερμανίαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν πρέπει νὰ ἀποδίδωμεν ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα εἰς τὸν ὁμιλον αὐτόν. Δὲν ἔχομεν, παρὰ νὰ ἐπιδείξωμεν τὴν δύναμίν μας καὶ θὰ σπεύσουν ὅλοι εἰς τὰς τρώγλας των νὰ κρυφθοῦν, ὡς ἤδη ἔπραξαν κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1935. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἰσραηλίτας, τοὺς γνωρίζομεν καλὰ ὡς κομμουνιστάς, ὡς σοσιαλιστὰς καὶ ὡς παράγοντας τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ὑπογραμμίσωμεν ἰδιαιτέρως τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον παρουσιάζει ἡ κατωτέρα: αὐτὴ φυλὴ διὰ τὸ γερμανικὸν ἔθνος καὶ ἐν τῷ μέλλοντι δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν γάμους μεταξὺ Γερμανῶν καὶ Ἰσραηλιτῶν.»

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΘΑ ΕΦΑΡΜΟΣΗ ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΝ

Η ΑΠΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΛΑΘΡΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΩΝ

Πληροφορίαι ἐκ Βάσιγκτων ἀναφέρουν ὅτι εἶνε τελείως φανταστιώδη τὰ πρὸ ἡμερῶν τηλεγραφηθέντα περὶ ἐπικειμένης ἀπελάσεως ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μέχρι 10 ἑκατομμυρίων μεταναστῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως ἐπιχορηγουμένων ἀνέργων.

Ὁ ὁμοσπονδιακὸς βουλευτὴς καὶ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῆς μεταναστεύσεως κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς κ. Ντικστάϊν, ἀνασκευάζων τὰς πληροφορίας ταύτας καὶ καταδικάζων τὰ διαβήματα μισοξένων τινῶν, παρέσχε τὰς ἑξῆς διευκρινίσεις:

«Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἀλλοδαπῶν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀνέρχεται εἰς 3.400.000. Οἱ λαθραίως εἰσελθόντες εἰς τὴν χώραν, οἱ ὁποῖοι καὶ μόνοι ὑπόκεινται εἰς ἀπέλασιν, δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 100.000. Ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐκκρεμεῖ τὸ νομοσχέδιον Κὲρ, δι' οὗ οἱ νόμοι ἀπελάσεως καθίστανται ἀνθρωπινώτεροι. Ἡ μετανάστευσις μοιραίως περιορίζεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἀλλὰ διευθετεῖται δι' αὐτοῦ ἐπιεικῶς τὸ ζήτημα τῶν ἀλλοδαπῶν μὴ ἐγκλημάτων, τῶν ἀλλοδαπῶν δηλαδὴ ἐκείνων τῶν ὁποίων τὸ μόνον ἀδίκημα εἶνε ὅτι εἰσῆλθον λαθραίως εἰς τὴν χώραν καὶ διὰ τοὺς ὁποίους μόνη ποινὴ θὰ εἶνε ἡ ἀπέλασις.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας θὰ ἀσκῆται τοῦ λοιποῦ διάκρισις, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ διαταραχθῇ ἡ ἑνότης μιᾶς ἐντίμως διαβιούσης οἰκογενείας καὶ καθίστανται ὀρφανὰ τέκνα γεννηθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τῆς ἀπελάσεως τῶν γονέων των.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου Κὲρ, εἰς τὰς περιπτώσεις ὑποχρεωτικῆς ἀπελάσεως τῶν ξένων αἵτινες ὑφίστανται μέχρι τοῦδε διὰ τοὺς ἀνηθίκους, τοὺς κομμουνιστὰς καὶ τοὺς λαθρεμπόρους ναρκωτικῶν, προσετέθησαν καὶ νέαι κατηγορίαι. Θ' ἀπελαύνωνται δηλαδὴ ὑποχρεωτικῶς οἱ ξένοι οἱ εἰσάγοντες λαθραίως ἀλλοδαποὺς εἰς τὴν χώραν, οἱ ἐκ συνηθείας ἐγκληματίαι καὶ οἱ λαθρέμποροι.

Ἡ διαδικασία τῆς ἀπελάσεως ἀπλουστεύεται, μὴ ἀπαιτουμένης πλέον ἐκδόσεως ἐντάλματος συλλήψεως.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν χώραν εἰσερχομένων κατ' ἔτος ξένων θὰ μειωθῇ, περιοριζομένων τῶν ὑφισταμένων μεταναστευτικῶν ἀναλογιῶν. Δὲν θὰ ὑφίστανται τοῦ λοιποῦ αἱ ἐξαιρέσεις διὰ τοὺς εἰδικευμένους γεωργούς.»

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν συνεκροτήθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν σύσκεψις τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν κ. Πεσμαζόγλου, τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαξίμου, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Στεφανοπούλου καὶ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Βαρβαρέσου, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν συσταθεῖσαν ἀνωτάτην ἐπιτροπὴν οἰκονομικῆς ἀμύνης τῆς χώρας καὶ ἠσχολήθησαν ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων στοιχείων μὲ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ τὴν λῆψιν διαφόρων μέτρων διὰ τὴν περιφρούρησιν αὐτῆς.

Οἱ συσκεφθέντες ἠσχολήθησαν ἐπίσης, συμμετεχόντων τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου κ. Θεοδωροπούλου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Συμβατικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χατζηβασιλείου, μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἑλληνορουμανικῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν.

Συγκεκριμένως ἐξητάσθη ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τοῦ ὑπὸ τῆς ρουμανικῆς κυβερνήσεως ἐπιβληθέντος ἀπὸ 11 Ἰουνίου γενικοῦ μέτρου παρακρατήσεως 44% ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγομένων εἰς Ρουμανίαν ἐμπορευμάτων ἵνα ἐξ αὐτῶν δίδωνται βραβεῖα (primes) εἰς τὴν ἐξαγωγὴν ρουμανικῶν προϊόντων. Τὸ μέτρον πλήττει κυριώτατα τὴν ἑλληνικὴν εἰς Ρουμανίαν εἰσαγωγὴν, διότι τὰ εἰσαγόμενα ἑλληνικὰ προϊόντα εἶνε φύσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ μὴ ἀντέχουν εἰς τὴν σημαντικωτάτην ταύτην ἐπιβάρυνσιν. Κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τῆς ρουμανικῆς κυβερνήσεως νὰ δεχθῇ ἐξαίρεσιν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων ἀπὸ τοῦ μέτου τούτου μὲ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι τοῦτο εἶνε γενικόν, ἐξητάσθη κατὰ τὴν σύσκεψιν πῶς πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ δημιουργουμένη κατάστασις.

Σημειωτέον, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρέθη ἤδη ὑποχρεωμένη νὰ ἐφαρμόσῃ ὡς ἀντίποινον τὸ αὐτὸ μέτρον διὰ τὰς ἐκ Ρουμανίας εἰσαγωγάς.

ΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΟΤΤΟ ΣΤΡΑΣΣΕ

Κατὰ πληροφορίας παρασχεθείσας ἀρμοδίως ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, ὁ καταζητούμενος ἀντιχιτλερικὸς Ὄττο Στράσσε, κατέφυγεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος τὴν 15ην Ἰουλίου, προερχόμενος ἐκ Πράγας, ὅπου ἐθεώρησε τὸ διαβατήριόν του ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἕλληνος προξένου.

Ὁ Στράσσε διηυθύνθη εἰς Σάμον, ἔνθα παρέμενεν ἡ γυναῖκά του, εὑρίσκετο δὲ εἰς τὸν μῆνα τῆς γεννήσεώς της. Ἡ κ. Στράσσε ἔτεκεν ἄρρεν, τὸ ὁποῖον βαπτισθὲν εἰς Σάμον, ὠνομάσθη Γυκρέγκορ, πρὸς τιμὴν τοῦ φονευθέντος ὑπὸ τῶν χιτλερικῶν ἀδελφοῦ τοῦ κ. Ὄττο Στράσσε, Γκρέγκορ.

Ἤδη, κατά τινας πληροφορίας, ὁ Ὄττο Στράσσε, κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τὴν σύλληψιν καὶ εὑρίσκεται ἐκτὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους, πιθανώτατα δὲ εἰς Βελιγράδιον.

Ὁ κ. Πετούνης, Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος κινήσεως Ξένων καὶ Ἀλλοδαπῶν, ὑπ' ὄψει τοῦ ὁποίου ἐτέθη ἡ ἀνωτέρω πληροφορία, θεωρεῖ ὡς ἀπίθανον τὸ ὅτι ὁ Ὄττο Στράσσε κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ. Τοὐναντίον, νομίζει, ὅτι οὗτος ἐξακολουθεῖ νὰ εὑρίσκεται εἰς Ἑλλάδα, κρυπτόμενος ὑπὸ φίλων του.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΝ

Διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἐκυρώθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου καὶ μέχρι τοῦδε ἀντιπρύτανεως κ. Σίνου, ὡς πρυτάνεως.

Ἀντιπρύτανις ἐξελέγη ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Γεωργικόπουλος.

ΤΟ ΑΝΑΦΥΕΝ ΖΗΤΗΜΑ ΜΕΤΑΞΥ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Η ΛΗΨΙΣ ΜΕΤΡΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΑΠΕΙΛΟΥΣΩΝ ΤΗΝ ΓΑΛΗΝΗΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὸ ἀπόγευμα σήμερον συνέρχεται ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Κονδύλη τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν, προκειμένου νὰ λάβῃ, εἰσηγήσει τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη κατόπιν τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τοὺς δύο κατηγορηθέντας ἐπὶ εὐνοίᾳ τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος Μητροπολίτας Ξάνθης καὶ Μυτιλήνης.

Δὲν ἀποκλείεται κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, νὰ ἐξετασθῇ κατὰ πόσον ὡρισμέναι δημοκρατικαὶ ὀργανώσεις ἐξωθοῦν τὸν περὶ τὸ πολιτειακὸν ἀγῶνά των καὶ μέχρι τοῦ νὰ προκαλοῦν ὀξύτητας δημιουργούσας κινδύνους διὰ τὴν τάξιν.

Τὸ ζήτημα τῆς διαλύσεως τοιούτων ὀργανώσεων θ' ἀντιμετωπισθῇ ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι πράγματι ἐκφεύγουν αὐτοῦ τῆς νομίμου ὁδοῦ ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν σκοπῶν τῶν καταστατικῶν των.

Σχετικῶς ὁ κ. Κονδύλης θὰ ἔχῃ τὴν πρωΐαν συνεργασίαν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Περ. Ράλλη.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Ὑπὸ τῶν κύκλων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως παρετηρεῖτο σχετικῶς, ὅτι ἡ λῆψις μέτρων ἐναντίον τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐξωθοῦν εἰς ἀκρότητας, δὲν θὰ εὕρισκεν ἀπολύτως ἀντίθετον τὴν ἀντικυβερνητικὴν παράταξιν. Τὸ γεγονὸς ὅμως, ὅτι ἡ κυβέρνησις περιορίζει τὰ μέτρα ἐναντίον τῶν ἐφημερίδων καὶ ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ ἰσχύοντος δημοκρατικοῦ καθεστῶτος, χωρὶς παραλλήλως νὰ περιορίζῃ καὶ τὰς ἀκρότητας τῶν βασιλοφρόνων ἐφημερίδων καὶ ὀργανώσεων, παρέχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ὑφίσταται ἡ ἀμεροληψία, τὴν ὁποίαν ἡ ἰδία ὑπεσχέθη ὅτι θὰ τηρήσῃ κατὰ τὸ δημοψήφισμα.

Οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω κύκλοι ἐδήλουν ὅτι, ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, τὰ λαμβανόμενα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως μέτρα, ἀποβαίνουν «μέτρα βίας».

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ράλλης θὰ συνεργασθῇ σήμερον μὲ τὸν Διοικητὴν τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας, παρὰ τοῦ ὁποίου θὰ ζητήσῃ στοιχεῖα ἐπὶ τῆς δράσεως τῶν δημοκρατικῶν ὀργανώσεων.

Δι' ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς ἁπαντας τοὺς Νομάρχας τοῦ κράτους συνιστᾶται εἰς αὐτοὺς, ὅπως παρακολουθοῦν τὴν ἀρθρογραφίαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου καὶ ὅπως ζητοῦν τὴν δίωξιν τῶν ἐφημερίδων ἐκείνων αἵτινες παραβαίνουσι τὴν σχετικὴν συντακτικὴν πρᾶξιν.

Εἰς σχετικὴν ὁμιλίαν του ὁ κ. Περ. Ράλλης ἐτόνισε ὅτι θὰ διώκονται ὅλαι αἱ παραβάτιδες ἐφημερίδες ἀσχέτως κομματικῶν φρονημάτων.

ΘΑ ΣΥΓΚΛΗΘΗ Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ;

Οἱ περὶ τὴν Ι. Σύνοδον κύκλοι ἐξέφραζον τὴν δυσφορίαν των, διότι ἡ κυβέρνησις κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ προβῇ εἰς τὴν λῆψιν μέτρων ἐναντίον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπηύξησε τὴν δυσφορίαν ταύτην εἶνε τὸ γνωσθὲν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐβολιδοσκόπησε πολλοὺς μητροπολίτας, προκειμένου νὰ κατατοπισθῇ ἐπὶ τοῦ κατὰ πόσον θὰ ἐδέχοντο οὗτοι ν' ἀπαρτίσουν μίαν ἀριστίνδην Ἱερὰν Σύνοδον, ἡ ὁποία θὰ διεδέχετο τὴν ἤδη ὑφισταμένην.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις διαλύσῃ τὴν παροῦσαν Σύνοδον, ἡ Ἐκκλησία θὰ συγκαλέσῃ ἀμέσως τὴν Ἱεραρχίαν, ἡ ὁποία θὰ ἀποκηρύξῃ τὴν ἀριστίνδην Σύνοδον καὶ θὰ κηρύξῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἐν διωγμῷ.

Πάντως ὑπάρχει εἰσέτι μεταξὺ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κύκλων αἰσιοδοξία ὡς πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως. Συγκεκριμένως πιστεύεται ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ ὅλον ζήτημα ἦχθη ἐνώπιον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θὰ ἐπικρατήσουν εἰς αὐτὸ νηφαλιώτεραι γνῶμαι καὶ δὲν θὰ ἐφαρμοσθοῦν τὰ ἐξαγγελθέντα μέτρα.

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΚ ΜΠΛΕΝΤ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝαΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΣΤΟΓΙΑΝΤΙΝΟΒΙΤΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 4 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βελιγραδίου, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης ἔσχε νέαν συνομιλίαν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Στογιαντίνοβιτς, παρισταμένου τοῦ Ἕλληνος πρεσβευτοῦ κ. Μελᾶ καὶ ἄλλων Σέρβων ἐπισήμων.

Λέγεται ὅτι κατὰ τὴν συνομιλίαν ταύτην ἐθίγη καὶ τὸ ζήτημα τῆς παλινορθώσεως.

Ἐπίσης, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὁ κ. Τσαλδάρης εἰς Μπλέντ δὲν συνηντήθη μὲ τὸν πρίγκηπα Νικόλαον.

Ὁ κ. καὶ ἡ Κα Τσαλδάρη ἀνεχώρησαν τὴν 12ην μεσημβρινὴν διὰ Μόναχον, προπεμφθέντες τιμητικώτατα. Εἰς τὸν σταθμὸν κατευώδωσε τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργὸν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Στογιαντίνοβιτς.

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΟΝΟΣΙΑΣ